Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 244. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 21, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 21-го ГРУДНЯ 1996 р. Ч. 244. РІК CIII.

УКРАЇНА ОТРИМАЄ 3.5 БЛН. ДОЛ. ДОПОМОГИ

Вашінгтон (Р. Л. Хомяк). — У 1997 році світова громадськість готова надіслати в Україну 3.5 блн. дол., щоб вивести її економіку на чисті води. Ця сума — наслідок конференції донорів, яка відбулася у Вашінгтоні 17-го грудня під егідою Міжнародного валютного фонду (МВФ).

Дейвід Липтон, який відає міжнародними справами у Департаменті скарбу ЗСА і який брав участь у конференції, назвав її незвичайно успішною, бо таку суму грошей сьогодні країнам не легко дістати. Він завдячував успіх конференції тому, що продовж останніх двох років Україна виявила зрілість і втримала стабільний економічний курс, а тепер потребує додаткової підтримки для введення дальших і важких змін.

Понад 2 блн. дол. обіцяють надати Україні МВФ і Світовий банк; решту — майже півтора більйона — обіцяють Европейський союз, Европейський банк розвитку і 14 країн-донорів, які взяли участь у конференції. В тому Америка, казав Д. Липтон, обіцяла понад 500 млн. дол. Серед інших серйозних донорів він назвав Европейський союз, Японію і Голляндію.

Тепер хід за Україною: завданням Уряду й парляменту України є сприяти зростанню економіки без надмірної інфляції, а це включає затвердження реалістичного бюджету, реформу податкової системи, реформу пенсійної системи і поліпшення соціяльного забезпечення потребуючих такої допомоги, посилення банкової системи і монетарної політики, поглиблення приватизації, дальшу лібералізацію торгівлі і сприяння розвитку приватного сектора економіки. Все це умови позичок МВФонду і Світового банку.

Д. Липтон признав, що чергові реформи буде важче здійснити, але вони конечні, і тому світова громадськість погодилась підтримати їх солідними кредитами. Але якщо справи підуть добре, додав він, Україна може розраховувати на ще півтора

(Закінчення на стор. 3)

Парлямент відклав схвалення бюджету на 1997 рік

Київ. — Голова Верховної Ради Олександер Мороз проголосив, що майже всі депутатські групи погодилися послати на допрацювання проєкт державного бюджету на 1997 рік, повідомив 18-го грудня „ОМРІ Дейлі Дайджест", покликаючись на українське телебачення.

Дві найбільші центристські фракції, „Реформи" і „Конституційний центр", запропонували відкинути проєкт бюджету, над яким парлямент недавно почав працювати після того, як обговорення його було припинено 5-го листопада.

Як відомо, проєкт бюджету у першому читанні Уряд запропонував на розгляд 14-го вересня. Проєкт бюджету у другому читанні базується на нових податкових законах і його ще має прийняти Верховна Рада. Парляментарна бюджетова комісія відкинула обидва проєкти, стверджуючи, що вони базуються на неправдивих макроекономічних даних.

Російське міністерство відкинуло територіяльні претенсії Ради Федерації

Москва. — Із запізненням відкидаючи резолюцію Ради Федерації Росії з 5-го грудня, в якій Севастопіль названо російським містом, речник міністерства закордонних справ Росії Ґеннадій Тарасов ствердив, що російський уряд визнає Севастопіль і увесь Крим частиною України, повідомив 18-го грудня „ОМРІ Дейлі Дайджест", покликаючись на російські засоби масової інформації.

Ґ. Тарасов висловив „здивування" щодо протесту Верховної Ради України з 6-го грудня проти територіяльних претенсій Росії, який вона висловила у відповідь на резолюцію Ради Федерації Росії. Він підкреслив, що згідно з російською конституцією з 1993 року, закордонну політику проводить виконавча влада, а не федеральне віче.

Білий Дім не підтримує курсу Б. Нетанягу на розбудову поселень

Вашінгтон. — Як повідомив у розмові з журналістами представник Білого Дому Майк МекКеррі, президент Билл Клинтон незадоволений наміром прем'єр-міністра Ізраїля Беньяміна Нетанягу далі розбудовувати жидівські поселення на західньому березі Йордану, оскільки ця політика значно погіршила взаємини між Ізраїлем і його арабськими сусідами.

Адміністрації президента Б. Клинтона занепокоєна рішенням ізраїльського уряду збільшити субсидії і запровадити податкові полегші для поселенців. У зв'язку з цим спостерігачі нагадують про лист, підписаний колишніми державними секретарями Джеймсом Бейкером, Сайрусом Венсом і Лоренсом Іґлберґером та дорадниками в питаннях крайової безпеки Збіґнєвом Бжезінським і Брентом Сковкрофтом. Вони порадили президентові Б. Клинтонові застосувати тиск на Б. Нетанягу і змусити його відмовитися від розбудови жидівських поселень, яка прямо провокує небезпечне протистояння на Близькому Сході.

У державному бюджеті Ізраїля на 1997 рік передбачено подвійне збільшення фондів на будівництво поселень у смузі Ґази і на західньому березі Йордану. У майбутньому році на ці потреби буде виділено понад 200 млн. дол.

Ізраїль захопив територію на західньому березі Йордану і в смузі Ґази у 1967 році. Відтоді побудовано 144 поселення. У них мешкає 145,000 жидів і понад 2 мільйони палестинців.

Агентство Ассошіейтед Пресс повідомляє, що в ніч з минулої суботи на неділю відбулася телефонічна розмова між прем'єром Б. Нетанягу і керівником палестинської автономії Ясіром Арафатом. Метоє розмови було з'ясувати причини загострення стосунків між сторонами. Палестинська сторона головною причиною вважає розбудову поселень і вимагає припинення цієї політики. Б. Нетанягу не виявив наміру поступитися. У висліді розмови жидівсько-палестинські взаємини ще більше погіршилися.

Радять забетонувати реактор в Чорнобилі

Париж (АФП). — Вчені з російського Інституту Курчатова запропонували Президентові України Леонідові Кучмі новий спосіб забезпечення реактора ч. 4 атомної електростанції в Чорнобилі. Пропонується цілий реактор заповнити бетоном, що створило б величезний бетоновий моноліт. На думку вчених, це є найкраще та водночас найтанше забезпечення реактора в Чорнобилі.

Вартість такої операції оцінюють у 200 млн. дол., тоді як пропоновані досі способи вимагають щонайменше 1 блн. дол. Пропонований проєкт не вимагає встановлення дорогих систем контролі над тим, що відбувається в реакторі. Відпадає також потреба в перевезенні на значні відстані радіоактивних відпадків.

Стурбовані зменшенням мілітарного потенціялу

Джерзі Сіти, Н. Дж. — Як повідомила пресова агенція Ройтерс з Вашінгтону, Департамент оборони ЗСА має намір протягом найближчих п'ятьох місяців підготувати рапор, з метою аналізи, чи в умовах постійного зменшення мілітарного потенціялу американські збройні сили зможуть втримати контролю двох потенціяльних конфліктів.

„Якщо зменшується засоби, то потрібно переглядати ставлені (збройним силам) вимоги" — сказав секретар оборони Вілліям Перрі на пресконференції. Він також додав, що ці вимоги залежать від фінансів із законами "залізної логіки".

"Мусимо придивитися до всіх програм і побачити, що нам підходить, а що ні" — сказав заступник секретаря оборони Джан Вайт.

Збройні сили ЗСА, які зараз нараховують 1,45 млн. вояків і старшин, значно зменшилися в результаті скорочення бюджету. Водночас Пентаґон має наміреня розпочати здійснення кількох

(Закінчення на стор. 3)

Підписано меморандум про порозуміння між Україною та ЕБРР

Лондон. — Перший віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець, перебуваючи на відвідинах, зустрівся з президентом Европейського банку реконструкції і розвитку (ЕБРР) Жаком де Лярозієром, повідомило Міністерство Закордонних Справ України.

Під час годинної бесіди В. Дурдинець інформував Ж. де Лярозієра про сучасне становище в Україні, про хід реформ. Він підкреслив, що Уряд України надає надзвичайного значення розбудові плідних відносин з ЕБРР. "Роля цього співробітництва набуває особливої ваги саме тепер, коли Україна переживає період доленосних, історичних зрушень у процесі розбудови незалежної демократичної держави", — сказав В. Дурдинець.

Ж. де Лярозієр зазначив, що Україна перебуває у центрі уваги банку. Те-пер в Україні з допомогою ЕБРР здійснюється 14 про-єктів на загальну суму 106 млн. екю. Він запевнив у тому, що ЕБРР продовжу-ватиме надавати допомогу Україні через кредитування українських проєктів.

У квартирі банку В. Дурдинець і генеральний секретар ЕБРР Антоніо Марія Коста підписали меморандум про порозуміння між Україною та ЕБРР щодо підготови та проведення щорічних зборів ЕБРР у Києві в травні 1998 року. Під час церемонії підписання А. М. Коста заявив, що рішення про провердження щорічних зборів у Києві є свідченням визнання країнами-засновниками банку зростаючого потенціялу України. "Ця подія, — сказав генеральний секретар, — без сумніву, надасть нового прискорення приватизаційним процесам і сприятиме ринковим перетворенням в Україні".

В. Дурдинець мав також бесіди з першим віцепрезидентом ЕБРР Роном Фріманом і віцепрезидентом Йоахімом Янке. У зустрічі взяв участь Надзвичайний і Повноважний амбасадор України у Великій Британії Сергій Комісаренко.

Паромна переправа відкрила транспортовий коридор

Іллічівське, Одещина. — Між Україною і Грузією офіційно почала діяти паромна лінія, відкривши собою так званий трансказказький транспортовий коридор, який має пожвавити економічні зв'язки між Києвом і державами Закавказззя, повідомила 17-го грудня УНІАР.

Міністри транспорту України і Грузії, Іван Данькевич і Мурат Адейшілі, а також заступник прем'єр-міністра Азербайджану Ізад Рустамов, які очолювали урядові делегації, в урочистій атмосфері проголосили паромну переправу Іллічівське-Поті відкритою.

„Головною умовою для сьогоднішньої зустрічі, для проведення сьогоднішньої конференції, презентації Евроазіятського транспортового коридору були генеральні домовлення президентів України, Грузії, Азербайджану в цих питаннях, — сказав під час церемонії І. Данькевич. — І особливе становище в цьому займає наш Президент Леонід Данилович Кучма, тому, що саме з його ініціятиви була запропонована нашим партнерам і керівникам Азербайджану і Грузії тема розвитку цього коридору".

Як відомо, Україна, Грузія і Азербайджан певний час вели переговори щодо створення транспортового коридору, який проляже за маршрутом Баку-Тбілісі-Поті-Київ. У його рамках, крім паромної переправи, буде збудовано також трубопроводи, якими каспійська нафта надходитиме в Україну. Плянується ефективніше використовувати і залізниці.

І. Данькевич зазначив, що зацікавлені сторони повинні все зробити для кращого використання портів, залізниці та автошляхів, щоб через територію України пролягли важливі „вантажні артерії". „А економіки наших держав уже мають що переносити з однієї токи в другу", — сказав він.

Дискусії про Чорноморську фльоту тривають

Київ (УНІАР). — Секретар Ради національної безпеки і оборони Володимир Горбулін зустрівся з журналістами і прокоментував заяву посадника Москви Юрія Лужкова про можливість збройних дій з боку Росії в питанні Севастополя. Такі заяви Лужкова є "за межами нормальних відносин між двома державами", вважає Горбулін. Він додав, що на формування зовнішньо-політичного курсу України впливатиме становище Росії щодо статусу Севастополя і Чорноморської фльоти. Україна, за його словами, чекає на офіційне спростування російськими лідерами сказаного Ю. Лужковим. Українська сторона має намір звернутися до світової громадськости та до держав, які висловили готовість гарантувати Україні територіяльну цілісність і суверенітет.

В. Горбулін однак спростував тезу, що Україна розглядає можливість зміни свого позаблокового статусу з метою вступу до НАТО через загрозу з боку Росії. Керівництво України не припускає повторення на території колишнього СССР ситуації, подібної до югославської кризи.

Голова Верховної Ради Олександер Мороз вважає, що участь парляментаристів у переговорах про Чорноморську фльоту небажана. Коли б український парлямент і ухвалив рішення про негайне виведення російських військ за межі України, то воно не було б виконано з об'єктивних причин. "З'ясуванням відно-

(Закінчення на стор. 3)

С. Головатий привітав суддів

Київ. — 15-го грудня ц. р. виповнилося чотири роки з часу ухвалення Верховною Радою України закону про статус суддів, що стало першим кроком на шляху до становлення підвалин незалежности суддів і судочинства в Україні.

Міністер юстиції Сергій Головатий, вітаючи суддів з днем ухвалення цього закону, зазначив, що українські юристи, насамперед судді, мають своє національне професійне свято, яке відзначається щорічно 8-го жовтня — це відкриття Року права в Україні. Але, крім того, судді відзначають ще 15-те грудня, коли чотири роки тому був ухвалений закон про статус суддів. Згідно зі статтею 130 Конституції, на державу покладається обов'язок забезпечити функціонування фінансування і належні умови для судів і діяльности суддів. Відповідно до цього Міністерство Юстиції України разом з Кабінетом Міністрів та Президентом вживають заходів на виконання цього обов'язку держави. Зокрема, тільки минулого року Президент видав указ про забезпечення суддів приміщенням, каз про медичне та побутове обслуговування суддів, а також була поширена мережа суддів та збільшений кількісний їх склад, який тепер становить майже 5,000, — сказав С. Головатий.

Водночас він зазначив, що держава ще не повністю вичерпала свій борг перед суддями, а судді — перед людьми, але висловив сподівання, що завдяки спільним зусиллям суддів, Міністерства Юстиції, Уряду України та Президента українське суспільство дійде до встановлення в Україні справедливого, неупередженого і незалежного суду.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЛЬВІВСЬКІ КОНДИТОРИ ЗДОБУЛИ МІЖНАРОДНЕ ВИЗНАННЯ

ЛЬВІВ. — Львівську кондитерську фірма "Світоч" нагороджено міжнародною відзнакою за кращу торгову марку 1996 року. Клюб лідерів торгівлі визнав за львів'янями першість з усіх параметрів оцінки. Сьогодні фірма "Світоч" — це потужне підприємство, яке щорічно випускає майже 40,000 тонн солодощів, тобто 20 відсотків подібної продукції в Україні.

ПРОВЕЛА ЧЕТВЕРТИЙ З'ЇЗД ДПУ

КИЇВ. — Тут відбувся Четвертий з'їзд Демократичної Партії України (ДПУ), на який прибуло 400 делегатів. Голова партії Володимир Яворівський наголосив, що донедавна ДПУ була не політичною партією, а клюбом за інтересами. Тому із 27 депутатів-демократів з минулої Верховної Ради після нових виборів до парляменту повернулося лише три. Заки ДПУ обговорювала свої проблеми, за її спиною піднялися і структуризувалися Соціялістична, Селянська і Комуністична партії. Сьогодні ж ДПУ перейшла від слів до конкретних справ, які будуть оцінені після майбутніх виборів числом місць у новому парляменті. ДПУ керується єдністю національної та соціяльної демократії, вістоюючи цей принцип як через окремі політичні акції, так і через політичну плятформу своїх представників на різних рівнях законодавчої та виконавчої влади.

ПІДПИСАНО УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКУ УГОДУ ПРО ПОСТАЧАННЯ ГАЗУ В УКРАЇНУ

КИЇВ. — Державний міністер України Анатолій Мінченко повідомив, що в Москві підписано угоду між акціонерним товариством "Укргазпром" та російським "Газпромом" про постачання в Україну у 1997 році 53 блн.кубічних метрів природного газу. Згідно з документом, підписаним Ремом Вяхірєвим та А.Мінченком, 30 блн. кубометрів газу надійде в Україну як плата за перегін російського газу через територію України в Західну Европу. Росія у 1997 році плянує продати европейським країнам до 120 блн. кубометрів газу. Ціни залишаються на тому ж рівні, що були в 1996 році: на українсько-російському кордоні — 80 дол. за 1,000 куб. м.; перегін через українську територію — 1.75 за 1,000 куб.м на відстань 100 кілометрів. Російський "Газпром" зобов'язався постачати в Україну також газ із Туркменістану та Узбекістану. В останні роки Росія постачала в Україну 60-70 блн. куб. м газу. Реструктуризований борг за його постачання у попередні роки становить 1.4 блн. дол. Для його погашення Україна випустила цінні папери державного займу на таку ж суму.

ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ ОБРАНО ЮЛІЮ ТИМОШЕНКО

КІРОВОГРАДЩИНА. — Тут відбулися вибори до Верховної Ради депутата замість вибулого Василя Дурдинця, який перейшов на постійну працю в Кабінет Міністрів. У виборах взяли участь 86.7 відс. виборців, з яких 91.1 відсоток проголосували за генерального директора об'єднання "Єдині енергосистеми України" Юлію Тимошенко. Її опоненти не зібрали достатнього числа голосів: кандидат НРУ близько 3 відс., СПУ — 1.2 відс. і позапартійний кандидат — 0.9 відсотка.

ФЕСТИВАЛЬ "АЛЬТА-МОДА-96"

КИЇВ. — Тут у Палаці Культури "Україна" відбувся другий міжнародний фестиваль "Альта-Мода-96". Це був показ колекцій і конкурс дизайнерів з України, Грузії, Литви, Латвії, Росії, Білорусі. Дизайнерські праці оцінило жюрі, очолюване відомим французьким кутюр'є П'єром Карденом. Спонзорами фестивалю стали комерційні фірми та Міністерство Культури України. П. Карден, як амбасадор ЮНЕСКО, також зустрівся з заступником голови Київської Обласної Ради Володимиром Яловим і домовився, щоб у ці дні на Майдані Незалежности були підняті шість прапорів ЮНЕСКО, що символізують толерантність і взаєморозуміння. Він зазначив, що культура єднає народи і традиції та побажав роз-квіту українській молоді. "Київ — це магічне місто, наповнене дав-ньою історією і воно має велике значення для мистецтва",— наголосив гість.

О.МОРОЗ ВИСЛОВИВСЯ ПРОТИ ПІДВИЩЕННЯ ПЕНСІЙНОГО ВІКУ

КИЇВ. — Голова Верховної Ради України Олександер Мороз не підтримав пропозицію Уряду про підвищення пенсійного віку громадян. Згідно з діючим законом, в Україні жінки ідуть на пенсію в 55 років, а чоловіки в 60. Уряд пропонував для жінок пенсійний вік підняти до 60 років, а чоловіків до 65. Проте, згідно зі статистикою, середній вік чоловіків в Україні становить 62 роки, тому О. Мороз зазначив, що підняття пенсійного віку до 65 років приведе до того, що виходити на пенсію практично не буде кому. Щороку в Україні виходить на пенсію 800,000 громадян, з них 350, 000 — за віком.

ЗАКЛИКАЮТЬ ПОВАЖАТИ ПРЕЗИДЕНТА

КИЇВ. — Заступник голови депутатської групи "Конституційний Центр" Ігор Юхновський виступив у Верховній Раді від імени центристів і закликав максимально зосередити всі зусилля на досягненні громадянської злагоди. Він також закликав парляментаристів поважати Президента України Леоніда Кучму, оскільки повага до Президента — це повага до Конституції, гарантом якої він є. І ще академік Юхновський закликав парляментаристів до державницької самодисципліни.

ЗМЕНШУЄТЬСЯ ЧИСЛО ШКІЛ

КИЇВ. — Міністер освіти Олександер Згуровський розповів у парляменті України про стан у системі освіти. На його думку, освітянська галузь потребує реформ для збереження досягнень минулого та вирішення суперечностей у зв'язку з державотворчими процесами в Україні. Ситуація в галузі дуже складна і соціяльно напружена. У ряді областей зменшилося число загальноосвітніх шкіл. Наприклад, у Полтавській області закрито 15 шкіл, у Волинській і Донецькій по 11 шкіл, у Дніпропетровській — 10, у Житомирській — 9, у Хмельницькій —8, у Харківській —7 шкіл. Понад 20,000 випускників дев'ятих кляс не були охоплені тією чи іншою формою навчання. Сьогодні в Україні є 782 вищі освітні заклади, з який 735 державних і 47 недержавних. Загальне число студентів — 617,000 осіб. Бракує педагогів, учителів чужоземних мов, української мови і літератури, інформатики, історії тощо. Різко зросло число вчителів, які мають тільки загальну середню освіту, але й вони по кілька місяців не отримують заробітньої платні. Заборгованість освітянам складає 400 млн.гривень.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Вічний дисидент

Декілька днів тому, 18-го грудня, колишні дисиденти вже неіснуючого „соціялістичного табору" відзначили 20-річчя вигнання зі Совєтського Союзу Володимира Буковського — мабуть, найбільш глибокого і найбільш послідовного російського демократа нашого часу. Як пам'ятаємо, його випустили з совєтської тюрми в обмін за звільненого з чілійської в'язниці лідера комуністів Чіле Люїса Корваляна.

Щоправда, два роки перед тим за межі того самого „табору" Москва вигнала Александра Солженіцина за його „Архіпелаг ҐУЛаг" — твір, в якому з вражаючою силою задокументовано звіряче обличчя комуністичного тоталітаризму. Однак А. Солженіцин і В. Буковський — то два зовсім різні світи, два різні, ледве не протилежні світогляди. Перший, під зовнішнім антикомунізмом, зберіг сутність російського великодержавного шовінізта, який навіть зі затишного Вермонту ляментував про „об'єктивну закономірність навічного об'єднання Росії, України та Білоруси". А. Солженіцина офіційно покликала додому „демократична" єльцинівська Росія, і він повернувся — точнісінько так, як колись вернувся з Парижу до Теграну аятолла Хомейні, негайно намагаючись поставити своє розуміння життя над всіма іншими розуміннями — як той циган, котрий любив казати, що „нема правди в світі, тільки в мене і ще трохи в Бога".

В. Буковський не вернувся в Росію, хоч дістав тьму-тьмущу листів від росіян, в тому числі найвизначніших, зі запрошенням включитися в політичне житя країни і висунути свою кандидатуру на президента. Зате він, блискучий аналітик (спеціяліст у ділянці фізіології мозку) з Лондону, з Кеймбриджу, проникає у російську дійсність набагато глибше, ніж усі критики совєтської системи. Коли засліплений „перестройкою" Захід ледь на руках не носив Горбачова, особливо після серпневої московської прокомуністичної змови, впевнюючи, що це вже кінець комунізму, В. Буковський писав: „Я сміюся. Я хотів би, щоб це було правдою. Більша частина західнього естаблішменту — просоціялістична, меншовицька. Звідси їхня масова і абсолютно безглузда підтримка Горбачова, як якийсь ідеал комуніста, що здатний реформуватися. Це вічна мрія меншовиків — що большевики врешті порозумнішають і повернуться у соціял-демократію. Це називається — синдром Керенського".

В. Буковський не знаходить жодних підстав, щоб вважати сьогоднішню Росію новою. Хоч це вже ніби некомуністична країна, однак суду над Комуністичною партією, надхненницею найкривавіших злочинів проти людства, не відбулося. Жоден з катів-кагебістів дотепер не сів на лаву підсудних. Жодного політв'язня не регабілітовано, ніхто з них ні в якій формі не дістав жодної компенсації. То в чому ж та „нова" Росія полягає? Ось що каже про це В. Буковський: „Єльцин за три роки вмудрився дискредитувати всі ті ідеї, за які ми боролися 30 років. Цими ідеями сьогодні вже нікого не надихнеш. Навпаки, вони викликають лише сміх, бо все що зробив Єльцин, було пародією на наші ідеали. Тепер кожен зайнятий своїм власним виживанням. Щось змінити може хіба зміна поколінь. Втім, і на нове покоління надія мала: більшість найенергійнішої молоді сьогодні йде в кримінальні структури... Так звана приватизація була орієнтована на дуже вузьку групу номенклатурно-кримінального елементу, а зовсім не на те, щоб дати кожному кусник власности в руки. Тобто, в Росії не створено самих підстав ринку, приватної власности. Плавного, еволюційного переходу від мафіозного капіталу до вільного ринку не може бути з тієї простої причини, що мафіозний капітал унеможливлює конкуренцію".На думку В. Буковського, не змінився й Захід: „І знову Захід кидає в чорну діру Росії більйони доларів, щоб підтримати неіснуючих „демократів" та їхні так і не початі „реформи". „Вічний дисидент", як його тепер називають, В. Буковський стверджує, що російська державність завжди будується догори ногами — „від даху до фундаменту", тому держава не має сили в самій своїй основі, народ продовж усієї історії позбавлений традиції самоуправління.

Гостра, безкомпромісова аналіза В. Буковського змушує задуматися над цим підставовим питанням: чи росіян зробила такими, якими вони є, комуністична влада, чи та влада була такою тупою і жорстокою, бо її заснували саме росіяни?

Олексій Коновал

МУЗИКА СТАРОЇ ДАТИ

Соціялістична Партія України, яку очолює Олександер Мороз, голова Верховної Ради, видає газету „Товариш". Часопис її частинно друкується українською мовою, частинно російською. В числі 42 за жовтень 1996 року поміщено дві великі статті. Одна — Миколи Кириченка, народного депутата України, під назвою „Ми повинні знати правду", а друга — Валентина Цуркана під назвою „Іван Багряний як він є...". Обидві статті написані в старому комуністичному стилі. Вони показують український визвольний рух та діячів української діяспори, українських патріотів, як зрадників, колябораntів, агентів чужих розвідок, вбивців невинних людей. Якби не бачили дати, коли й де вийшла ця газета, могли б подумати, що це стара газета з давніх комуністичних років, коли вони писали про нас несусвітні речі. А це газета партії України, особи, що її очолює, й рівночасно очолює Верховну Раду.

І не дивно, що в Україні так зі скрипом проходять черепашими темпами зміни, чого в школах, армії, авіяції, фльоті, в державних установах панує російська мова. Комусь не залежить на Україні, її народі, її добробуті.

Завчена термінологія

М. Кириченко називає вояків УПА, Дивізії „Галичина", членів ОУН і всіх нас, що боролися за незалежність України, що показували західньому світові забріханість комунізму, — кровопивцями, бандитами та німецькими вислужниками. Він пише: „... Бойовики ОУН вірно служили гестапо. Із 1,200 карателів, що розстрілювали мирних радянських громадян в Бабиному Яру, 800 були оунівці з жовто-блакитними пов'язками". УПА на Волині, пише він, вирізало від 60 до 80,000 поляків. Це ж вони також тяжко поранили генерала Ватутіна в 1944 році і він помер від ран". Автор цієї статті пише, що „...готуючи даний матеріял, я майже не користувався історичними дослідженнями українських радянських вчених, а в основу фактичного матеріялу статті взяв працю канадського вченого Ореста Субтельного 'Україна: історія' (Видавництво „Либідь" 1991 року". Не маючи згаданої праці О. Субтельного українською мовою, не можемо перевірити цитати чи факти Кириченка, але сумніваємося, щоб О. Субтельний так насвітлював вояків УПА та націоналістичний рух в боротьбі з німецькими й комуністичними окупантами. Думаю, що О. Субтельний зможе сам ті справи пояснити.

Про Івана Багряного, 90-річчя з дня народження якого відзначено в Україні на державному рівні, і про якого прихильно написала газета „Час — Тайм", яку редагує голова Руху В'ячеслав Чорновіл, В. Цуркан був „змушений роз'яснити", ким в дійсності був І. Багряний і йому подібні. Він пише: „Відомий письменник і громадський діяч з Канади Марко Терлиця (це мабуть один з тих українських комуністів-прогресистів Канади — О. К.) в документальній книжці „Правнуки погані", в її розділі „Заокеанський націоналістичний Парнас", писав, що з України разом з гітлерівськими зайдами дременули й 'шріфтштеллери' українського походження. „Під час тимчасової окупації німецькими фашистами українських земель, — говориться в книжці, — всі ці маланюки, самчуки, осьмачки, дюбченки, багряні, славутичі, волиняки один перед одним наввипередки служили гітлерівцям. В різних містах України з'явилися продажні націоналістичні газети й журнальчики на окупантські гроші".

Далі в своїй статті В. Цуркан цитує різні уривки з статтей неприхильників Багряного, яких він і тут мав вдосталь, що, мовляв, в УНРаді непередрішенство, особи, що її очолюють, — це великі грошолюби, такі як І. Багряний та М. Лівицький, що „волочаться" по ЗСА і Канаді, щоб „виціганити" тисячі доларів в українців. В Америці ніби Багряному „довірливі земляки дали 9,000 долярів, які він поклав у власну кишеню". Користується В. Цуркан не лише матеріялами українських комуністів Канади, але й дописами та книжками авторів діяспори. Він цитує уступи С. Креля „Камо грядеш, багряна шкірянка", статті еміграційної СВУ, яку очолював, як згадано в статті, Калиник з „Місії України" та інших їх видань, що влаштовували в ЗСА і Канаді проти Багряного, Дивнича, Костюка, Гришка, Волиняка, Підгайного та інших, так звані суди, й мов тепер ці злочинці, яких судили там, в діяспорі, повертаються в Україну. Він дивується, як Багряному „поганенькому поетові і ще гіршому романістові 1992 року присуджено державну премію України ім. Т. Шевченка. При цьому, правда, не говорилось, що премія — за ганьблення Шевченка (тут мається на думці вірш-сатиру Багряного під назвою 'Канів' — О. К.), а за роман 'Сад Гетсиманський', повість 'Тигролови' та інші твори". Як, мовляв, смів „Час-Тайм" твердити, що Багряний ще 20 років перед Солженіциним писав про табори, тюрми та ГУЛаги.

Проти репатріяції

А брошурку Багряного проти примусової репатріяції „на родіну" українців зі східних областей України, „Чого я не хочу вертатися до СССР", яку він написав 1946 року, В. Цуркан називає „пасквілем". А це тому, що в ній Багряний пише про примусову репатріяцію, колективізацію, розкуркулювання, про штучно створений Москвою голод 1932-33 років, з якого вмерло понад 7 мільйонів українського селянства, про розстріли та заслання на Сибір, Колиму та Соловки сотні тисяч українських письменників, поетів, науковців, єпископів, священиків та вірних, селян, учителів та робітників, про розстріли у Вінниці. Багряний у тому „пасквілі" писав: „Я не хочу вертатися на свою Вітчизну, доки там панує більшовизм, тому що Сталін нищив Україну в парі з Гітлером. Сталін є союзником Гітлера з 1939 року. Але для нас, українців, він є союзником Гітлера ще з раніших часів. Гітлер мав за мету винищити нас в ім'я панування фашистівської Німеччини на нашій землі. Сталін нищив і нищить нас в ім'я панування своєї партії і її т. зв. марксо-ленінської доктрини, а фактично в ім'я панування російського червоного фашизму на нашій землі і в цілому світі.

Сталін поміг Гітлерові і вимордував нас по Сибірах і по казематах. Гітлер допоміг Сталінові вимордувати нас по Дахавах та в тяжкій неволі. Ми не складали зброї в боротьбі проти своїх напасників і не складемо її, хоч нас, 40-мільйонний український народ, вже майже стерто з лиця землі. Ось чому я і сотні тисяч нас не хочемо вертатися додому в 'країну соціялізму'".

І тому, що Багряний писав правду про комунізм в Україні, В. Цуркан називав його брошурку „пасквілем" — наклепництвом. Це ж про В. Цурканів і їм подібних осіб писав ще давно Т. Шевченко: „...а тим часом перевертні нехай підростають, та поможуть москалеві господарювати, та з матері полатану сорочку знімати". Це ж ті самі, як писав Шевченко, „раби, підніжки, грязь Москви" — й далі тероризують та обезкровлюють український народ.

Час на суд

Чи не час би вже взятися українському народові й притягти до відповідальности в міжнародному суді, в новому Нюренберзі, комуністів та так званих соціялістів та їх приховостнів за всі ті злочини, що були доконані в Україні, режимом який вони оправдують, божкам, яким і далі поклоняються, і далі в стіп їх пам'ятників кладуть квіти. А злочини комунізму та їх поплентачів, як і злочини нацизму, не мають бути забуті, прощені. Вони не мають речинця давности.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про простягнену руку, але не для милостині

Напевно багато наших читачів, що є також читачами „Ню Йорк Таймсу", звернули увагу у недільному числі з 15-го грудня на широкий репортаж, в якого заголовку видніє Україна. Ідеться тут про іміґрантів з України, на жаль, неукраїнців, але суть не у заголовку, а у змісті статті і у причині до її написання. Саме ця причина спонукала мене до цього фейлетону і до роздумів святочно-передсвяточних. Показується, що цього Різдва минає 85 років, як власник „Ню Йорк Таймсу" Адольф Окс, сам іміґрант, розпочав на сторінках свого щоденника акцію допомоги потребуючим у святочний час. Від 1911 року його репортери вишукують тих, що у найбільшій біді, звичайно іміґрантів, та пишуть про це, щоб здобути для них прихильність і допомогу. 85 років користуються цією допомогою, яка іде від читачів зовсім спонтанно, сотні, сотні родин чи осіб.

Цим разом, однак, репортер газети з нагоди „ювілею" описує долю трьох різних родин, що недавно тут поселилися: одна з України, одна з Куби, а третя з Грузії. Для усіх них початок був дуже важкий, але вони найшли поміч і підтримку в католицьких та жидівських організаціях, які в тій цілі існують. Коли читаємо історію перших кроків тих так різних походженням іміґрантів, вдаряє нас сильна подібність до неодної української родини з „четвертої хвилі". І вони часто приїжджають, не маючи де жити, без знання мови і без можливості самим знайти працю.

Тут вони шукають помічної руки, та часто, не знаючи, де за нею в нашій громаді шукати, шукають її у чужих. Ні, вони не бажають доконче грошової помочі, а радше моральної, радше поради і пояснення як треба у цій їм ще незнаній країні пробиватися крізь щоденне життя.

Пригадаймо собі 50 років тому наш приїзд до „обітованої землі", хоча того ювілею ми не то що гучно не відзначили, а збули гробовою мовчанкою. Пригадаймо собі, хоч безвільно, ми — „третя хвиля іміґрантів", який був той наш початок.

Ми не виходили із черева елеґантного літака на одному із міжнародних летовищ, немов звичайні туристи, а сходили очевидно не з прогулькових кораблів на славному Еллис Айленд. Ми стояли загублені, перелякані, такі, як колишні піонери. Згадайте, як нас привітливо гостили там кавою і перекускою саме ті піонери, а вже в тому часі добровільці від ЗУАДК вишукували про нашу долю і потреби, а вкінці як була така необхідність, давали приміщення. До сьогодні добре пам'ятаю мою господиню Настуню, що притулила нашу малу родину так сердечно у своїй хаті, хоча бачила нас вперше там, у пристані. З повним довір'ям залишала нам своє мешкання, бо працювала сама важко від ранку до ночі в пекарні. Ніколи ми не чули від неї одного слова докору чи зневаги, ніби ми заберемо їй чи іншим хліб. І наша мала родина розпочинала тут життя подібно, як теперішні іміґранти, у ролі вимріяної для початкуючих, що не стратила актуальности до нині, а то власне, домашньої прислуги, змивачів вікон чи високоякісних куховарок у жидівських ресторанах. Ми не мусіли шукати чужих на Брукліні, бо нас пригорнули „свої". Недавно я отримала від пильного читача О-КИ, музичного критика Романа Савицького, архівальний запис концерту з 1948 року з-під контракту ЗУАДК на користь новоприбулих і сиріт. Як гарно, зворушливо та якою бездоганною українською мовою говорить про них і до них відомий фільмовий актор Джан Годяк.

Передумуючи це все у передсвяточний час, застановляюся, чому нині ми не здібні передати наступним це, що колись ми отримали від попередніх? Чому постійно чується цю неокреслену ворожість чи нехіть до нових іміґрантів, чому така скупа і майже ніяка є наша їм поміч? Скаже хтось, бо на першому місці стоїть поміч для України, а ті, що приїхали тут, — „інакші" від нас. А ми, чи не були інакші від другого чи — третього покоління українських поселенців, що приїхали не як політичні вигнанці, а на заробіток? Чи так важко зрозуміти, що діється в душах новоприбулих, зокрема у цей святочний час, в який вони не знають, як забити хандру і ностальгію і як перебути по людськи свята за тим чи тамтим календарем? Чи маємо ми зорганізовану, сплановану і життєздатну сітку допомогових акцій в цілих ЗСА, не для українців у батьківщині, але для тих українців, що поряд, що вже є з тих чи інших причин тепер тут? Чи є для них місце в час родинного Свят-Вечір чи знайдуть вони дрібку тепла у наших серцях?

Простягнімо, ні подаймо їм руку, тепер у цей так важкий для нас час, руку не з милостинею (бо на кращу долю вдома вони тут заробляють) і покладім у відкриту долоню трішки сердечности й тепла, – чи це так багато коштує? Щоб відчули вони, що ми творимо цілість, що ми з одної землі та з одного коріння, без огляду на те, чи коріння вросло вже у нову землю, чи з болем вирване з рідної.

Спробуймо до так вичарованих і вишукано поданих в сакральній послідовності 12 різдв'яних страв для тіла, подати до столу ще одну скромну і не записову страву для духа, яку велить Божа заповідь — просто любов ближнього. Як ви на таку пропозицію, дорогі читачі?

О-КА

Ірина Гургула

РІЗДВЯНІ НАРОДНІ ВІРУВАННЯ І ЗВИЧАЇ

II

Щоб добре кури неслися, сідає ґаздиня з дітьми на отаві під столом та наслідує квокання. До овочевого дерева приступає парубок і, погрожуючи сокирою тричі, грізно питає: „Чи будеш родити?" „Буду", — відказує другий порубок, що сховався за дерево. Уломивши лісковий однолітець, ґазда йде кругом поля та вдаряє однолітцем по землі й замовляє киртицю, щоб його землі не точила. Набравши всякої страви до миски, ґазда виходить на двір і тричі запрошує на свят вечір мороз, бурю, звірів, відьму, та інші сили, що можуть пошкодити полю та заворожити його. Під скатертю на сіно насипають всякого зерна, щоб зародило на весні, та не називають родів збіжжя, а лише загально говорять про нього — „дзерно". В углі ставлять житній сніп (чи з іншого збіжжя), що стоїть там через цілі свята. На свят-вечір молодь ворожить на одружіння. Дівчата й хлопці слухають, з якої сторони бреше собака або заскрипить звід у колодязі — відти буде жених чи жінка. Дівчата лічать три рази до девять коликів, коли випаде з корою — буде жених богатий, коли колик високий — молодий високий... В день святого вечора треба всю сім'ю й хату очистити і заворожити на все добро. Всім дома дають хрестики з меду — щоб солодко було та вроки не чіплялися. Медові хрещики рисують на одвірках і зовнішніх стінах хати. Ґазда бере „кокуцик", малий хлібець, та маку на кружочок, а в черепок ладану та й обходить з тим хату, комору, всі закутки обійстя, щоб усе заворожити від уроків відьми й нечистої сили.

Ґаздиня виходить з повісмом і перев'язує ним хрест. З того повісма Мати Божа робить сіть і захоплює душі, рятуючи від „щезби".

Всі страви на Свят-вечір ґаздиня говорить на вогні з живої ватри, що її розпалив ґазда вранці. Сім'я готовиться до Святої вечері з повагою, в піднеслому настрої, без сварки й балачок, бо це день спокою, згоди й любови. Давніше був звичай, що кум до кума, сусід до сусіда, брат до брата — ніс вечерю, та пізніше залишилося лише так, що богач з бідним вечерою ділився (Чернигівщина). Загально вірять, що на Свят-вечір приходять померлі.

Христос роздає щастя. Мати Божа шукає Ісуса Христа й описує Його: „Праве личко — світле сонечко, ліве личко — ясен місячко".

(Рисунки роботи Олени Кульчицької).

Коли на Свят-вечір панує особливий поважно-символічний настрій, то Різдво проходить весело, свобідно на розвагах.

Юрбами ходять колядники, водять козу та йдуть з вертепом. У тих розвагах головно виступають сліди поганських свят із процесіями, маскуваннями, співами, віншуваннями та пережитки середньовічної різдвяної драми. Найбільше типовою розвагою є коляда. Гурт колядників вибирає з-поміж себе березу — починальника і під його проводом, деколи ще й з музиками та танцівниками (Гуцульщина) йдуть від хати до хати з колядою. Всюди приймають їх радісно. Колядники починають заспівом-привітанням, а кінчають коляду побажаннями. Співають ґазді, ґаздині, парубкові, дівчині... всім домашним за порядком. Побажання висловлюють в дуже підлесливій формі, з цілим багатством порівнянь та сильним символізуванням щастя, добра, достатку, прибутку, потіхи, щасливого одруження... В колядах домагаються заплати й пересадно величають щедрість ґазди.

Гурт колядників, ще й з музиками та танцівниками, формальна будова колядок — привітання, побажання, домагання заплати — а то й їхні мотиви вказують на сліди колишніх орґанізацій мадрівних фахівців, що

(Закінчення на стор. 3)

Поезія в бронзі

Так влучно назвали в Україні творчість непересічної людини Міртали Пилипенко-Кардиналовської, мистецтво якої мала нагоду подивляти нюйоркська публіка на зустрічі з нею, влаштованій 64-им Відділом СУА і ОУП „Слово", 17-го листопада ц. р. в залі НТШ.

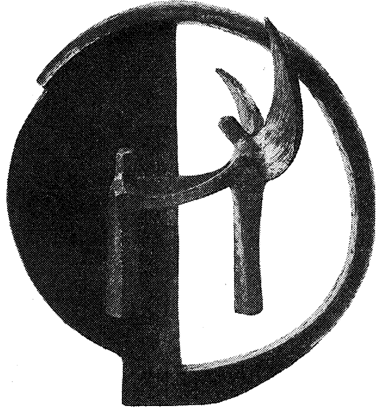
Скульптора і поетку Мірталу Кардиналовську та гостей привітала голова 64-го Відділу Ніна Самокіш, рівночасно дякуючи Уляні Страсольській за підготову програми і передала її переведення зустрічі. У. Старосольська привітала гостю з далекої Арізони і подала її життєпис.

Міртала — дочка репресованого в тридцятих роках письменника Сергія Пилипенка, який загинув у сталінських концтаборах. Під час німецької окупації України маму і обі дочки — Мірталу і Асю Гумецьку — німці вивезли на примусову працю до Німеччини. Після закінчення війни емігрували до ЗСА. Мистецьку освіту Міртала здобула в школі Бостонського Музею, після закінчення якої отримала стипендію на творчу подорож до Европи. Вчилася в Парижі у відомого скульптора Осипа Цаткіна і в школі декоративного мистецтва. Після повернення до ЗСА закінчила університет і отримала ступінь бакалавра мистецтва.

Як мистець-скульптор виявила себе в численних творах. Від 1972 року почала писати вірші. Писала в трьох мовах: українській, англійській і російській, але завжди була і є українкою. Видала три альбоми з репродукціями скульптур і з віршами: „Райдужний міст", „Мандаля", „Бачення неба і землі".

На підставі репродукцій скульптур, на тлі віршів і знаменито дібраних музичних творів Міртала створила відео-програму. В 1991 році, завдяки допомозі Ольги Ісаєвич, яка через „Сейбр" переслала 40 скульптур кораблем до Польщі, звідки вантажівками до Львова, відбулася виставка творів Міртали. Опісля виставки були в Києві, Харкові, Дніпропетровську і Миколаєві.

1996 року в Харкові, у рамках Міжнародного Конгресу Україністів, відкрито меморіяльний музей Сергія Пилипенка та його родини і теж виставку скульптур його дочки Міртали, яка подарувала свій творчий доробок музеєві. Рецензії в Україні були повні захоплення і ентузіязму. Міртала має теж в ЗСА велике признання в англомовній пресі. Подаю рецензію з „Бостон Гералд": „Бронзи Міртали мають магічну вартість в сполученні реалізму з ілюзією. Вона додає поезію до людських почувань і втілює її в скульптуру". „Християнський Журнал" пише: „Мистець хоче нам сказати про життя, як вона його бачить у четвертому вимірі духа". Програма почалася показом прозірок із скульптур, до яких Міртала читала вірші зі збірки „Райдужний міст".

Скульптура „Зустріч".

Прозірки з книжки „Мандаля" — це унікальні твори в бронзі, які прямо ожили перед нами, що були продовженням показу. Завершенням програми був показ відео „Шлях людини", який в унікальний спосіб оформлював високоякісну творчість Міртали. В ритмічному русі перед очима зачарованої публіки проходили, немов духи, твори її уяви. Музичне тло переносило нас в інший світ — світ надії і віри у краще. Прямо не можна було повірити, що публіка, мов зачарована, не ворухнулась, як відео скінчилося. Щойно за хвилину, якби зійшовши з іншого світу — почалися оплески. То не були „рясні оплески" — в них був подив та велич признання для так щедро обдарованої Богом творчими талантами мистця.

Христя Навроцька

Стурбовані...

(Закінчення зі стор. 1)

дорогих озброювальних програм, що вірогідно потребуватиме дебатів, поскільки загальні видатки не можуть перевищувати встановлених 260 млн. дол. річно.

Водночас Перрі, як і керівник об'єднаних шефів штабів ген. Джан Шалікашвілі, багато разів нагадував, що збройні сили ЗСА мусять зберегти здатність до евентуальної мілітарної участи у двох частинах світу водночас, що зумовлене напруженням у регіоні Перської затоки і Корейському півострові.

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

блн. дол. у 1998 і 1999 роках.

З української сторони у конференції донорів взяли участь перший заступник прем'єр-міністра Віктор Пинзеник, міністер економіки Василь Гур'єв і Валерій Витвицький, дорадник Президента Кучми. В. Пинзеник висловив задоволення наслідками конференції, бо обіцяні кредити, серед іншого, закриють діру у передбаченому платіжному балянсі наступного року у висоті півтора більйона долярів.

Тепер віце-прем'єрові Пинзеникові і його колегам доведеться переконати Верховну Раду схвалити відповідні закониг, від яких залежать міжнародні кредити. Але для цього він готовий. Ще влітку, коли він був у Вашінґтоні на переговорах з Міжнародним валютним фондом, В. Пинзеник сказав: „У будь-якому випадку нам без парляменту не обійтися. Приймати рішення — це приймати закони. Праця з парляментом — це в перше праця Уряду. Тяжко працювати з людьми, але нам цього не уникнути. Доводиться працювати в тому полі, яке ми маємо". І ще додав: „Який би не був парлямент, все таки ми зробили серйозний прогрес саме під час цього парляменту".

Різдвяні народні...

(Закінчення зі стор. 2)

несли розвагу людям. Зміст колядок попри оповідання релігійної дії — висловлює побажання та піддержує надії на весняний врожай і прибуток у газдівстві, на майбутній добробут і щастя. Тим-то колядки сходяться зо всіма віруваннями та ворожбами, що відбуваються в часі Різдва та враз з ними витворюють радісний святочний настрій і піддержують надію на щасливу весну.

А з-за той гори, з-за чорненької,
Звеніли, звеніли,
Чотири воли в золоті горіли,
За тима вівми золотий плужок;
Божая Мати насіня косит
Насіня троє, не єднакое:
Єдно насіня — зелене винце,
Друге насіня — яра пшенича,
Трете насіня — ладан пахнячий.
Яра пшеничка на Божу службу
Зелене винце на причащаня,
Ладан пахнячий до кадилниці.).*

*) Колядка газдині. Я Головацький, „Народные пѣсни", ч. II. Москва, 1878.

Дискусії про...

(Закінчення зі стор. 1)

син між парляментами двох держав з цієї проблеми можна вкрай загострити ситуацію, а це лише зніме з виконавчих структур відповідальність за процес поділу фльоти, а проблему не розв'яже", зазначив голова парляменту. Визнаючи, що розмови про „спільне командування фльотою" та „припинення поділу" — утопійна ідея, Мороз сказав, що цей процес зайшов дуже далеко, тому його треба закінчити, інакше якась „третя сила" може осісти в Криму під прикриттям „блакитних шоломів" на 50-70 років. О. Мороз відмовився детализувати чи має він на увазі НАТО, чи якісь інші сили.

Голова Комісії закордонних справ Борис Олійник розповів, що Президентові Л. Кучмі запропоновано підготувати законопроєкт про режим тимчасового перебування чужих військ в Україні. Він також сказав, що у парляментаристів та в Президента є два різні погляди на проблеми фльоти і Севастополя. Крім того, Президент має право вето. Та якщо він навіть використає право вето, то Верховна Рада зможе легко це вето подолати і наполягти на тому, щоб російські війська почали виходити з української території.

Представник групи „Реформи" Сергій Соболєв зазначив, що Верховна Рада і Президент знайшли ефективні механізми тиску на Росію, отже проблема фльоти не стоїть так гостро. Росія змушена буде погодитися на поступове виведення військ.

Представник групи „незалежні" Вадим Гетьман назвав позитивним явищем консультації між Президентом і Верховною Радою, оскільки це ще один крок до злагоди між галузями влади.

ВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ більйонер-фінансист мадярського походження Джордж Сорос вирішив змінити свої дотеперішні філантропічні зацікавлення. Від 1989 року він видав понад 1.1 блн. дол. допомоги колишнім республікам СССР, щоб вони стали капіталістично-демократичними країнами. Тепер він вирішив свої філантропічні зацікавлення перенести на ЗСА. Одначе тоді, коли інші філантропічні фундації вдоволяються лікуванням хворих, приміщенням для бідних і годуванням голодних, Дж. Сорос вирішив поцікавитися виключно політичними питаннями Америки і для цього вибрав п'ять ділянок: імігрантські права, смерть і смертність, наркоманство, освіта і поборення злочинності.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗСА висловив жаль з приводу дій російського парляменту, спрямованих на утвердження російської контролі над Севастополем. У своїй заяві вони підкреслили повну підтримку суверенітетові та територіяльній цілісності України. Там також зазначається, що як член Організації безпеки та співробітництва в Европі, Росія має дотримуватись принципів ОБСЕ, особливо поважання територіяльної цілісности держав.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ МОЄЇ ДОРОГОЇ
та НЕЗАБУТНЬОЇ СЕСТРИ

ЛІДИ САВОЙКИ

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ:

* в УКЦеркві св. Юра в Ню Йорку в п'ятницю 20-го грудня 1996 р. о год. 6:30 ранку;
* в манастирі св. Йосафата в Ґлен Ков, Н. Й. в неділю 22-го грудня 1996 р. о год. 9:30 ранку;
* у Францішканському манастирі св. Антонія з Падуа в Ню Йорку та
* в соборі св. Софії в Римі, Італія.

Про молитви та пам'ять просить
ВІРА САВОЙКА

Ділимося сумною вісткою з друзями і знайомими, що 10-го грудня 1996 р. з волі Всевишнього упокоївся в Бозі на 72-му році життя наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУНЬО, БРАТ і ПЛЕМІННИК

бл. п.

ЯРОСЛАВ МАДАЙ

ПОХОРОН відбувся в суботу 14-го грудня 1996 р. з Благовіщенської церкви, а відтак на цвинтар Пречистої Діви Марії у Філядельфії, Па.

Бог дав, Бог взяв. Нехай ім'я Господнє буде благословенне!
Книга ІОВА 2, 21

У глибокому смутку:

дружина	— ІРИНА
син	— АНДРІЙ з дружиною ЛІДОЮ
дочка	— МАРІЯ ВОЗНА із чоловіком КОНСТАНТИНОМ
внуки	— ДИМИТРІЙ і МИКОЛА ВОЗНІ
сестра	— КАТЕРИНА ХОДАНЬ та вся родина в Україні
вуйки	— ТАРАС БУРИЙ і МАР'ЯН КОВАЛЬ з родинами.

Ділимося сумною вісткою, що 6-го грудня 1996 року в Кергонксоні, Н.Й. несподівано відійшов у вічність, народжений в Добромилі, Україна, наш найдорожчий МУЖ, БРАТ, ВУЙКО і КУЗИН, старшина 1-ої Дивізії УНА (Галичина), довголітній в'язень большевицьких концтаборів

св. п.
д-р

ВОЛОДИМИР ЦІХАНСЬКИЙ

ветеринарний лікар

ПАНАХИДА відбулася 9-го грудня в місцевому похоронному заведенні.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 10-го грудня в українській католицькій церкві св. Трійці і похоронений на місцевому цвинтарі.

У глибокому смутку:

дружина	— ЯРОСЛАВА
сестра	— ІВАННА БІЛЕЦЬКА
сестрінок	— ВОЛОДИМИР БІЛЕЦЬКИ
родини	— САСІВИХ
	— ТАТАРСЬКИХ
	— ПОЛІЩУКІВ
	— ЗАХАРІЯСЕВИЧІВ
	— ГУДИМЯКІВ в Україні

Вічна йому пам'ять!

У ТРЕТЮ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність незабутньої

св. п.

ОКСАНИ МАКАРЕНКО

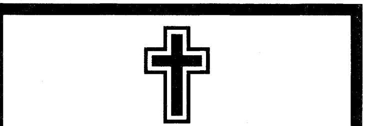
будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
з Панахидами
в четвер 2-го січня 1997 року о год. 8-ій ранку в таких церквах:

св. Михаїла Йонкерс, Н.Й.;
св. Івана Хрестителя Нюарк, Н. Дж.;
катедрі св. Юра Львів;
св. Покрови Ванкувер, Канада;
катедрі св. Володимира Ню Йорк,. 5-го січня 1997 р. після Служби Божої.

Просимо в ці дні згадати покійну Оксану
і помолитись за її душу.

чоловік — СВЯТОСЛАВ з дітьми і родина

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в п'ятницю 18-го жовтня 1996 р. з волі Всевишнього несподівано відійшов від нас у вічність на 82-му році життя

бл. п.

ІВАН ДМИТРО ШИМКІВ

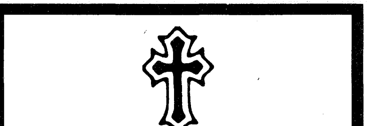
народжений в Чорнокінцях Малих, Україна.

ПАРАСТАС був відправлений у похоронному заведенні Schoedinger, Columbus, OH 20-го жовтня 1996 р., а ПОХОРОННІ відправи в церкві св. Івана Золотоустого. По відправах тіло покійного було перевезене для поховання на цвинтар Resurrection.

Покійний залишив у глибокому смутку вірну

дружину	— ЄВДОКІЮ СОФІЮ
сина	— ВОЛОДИМИРА з дружиною МАРІЄЮ
внука	— КЕВИНА
внучку	— КЕЛЛІ
племінниць	— ІРЕНУ БАЧИНСЬКУ з мужем і родиною
	— ОЛЮ й МАРІЮ ШИМКІВ з родиною

братову з родиною,
ближчу і дальшу родину та
приятелів в ЗСА, Канаді й Україні.

З жалем і смутком подаємо до відома, що 26 -го листопада 1996 р. упокоївся в Торонто, Канада

бл. п.

о.ЯРОСЛАВ ЕЛИЇВ

незабутній друг і приятель наш і наших родин, пластовий виховник, видавець пластових журналів і марок, неперевершений знавець українського мистецтва, зокрема етнографії, писанкар і лірник, любитель квітів, дерев, метеликів, пташок і звірят.

СВЯЩЕНИЧИЙ ПОХОРОН відбувся в днях 27 і 28-го листопада 1996 р. з участю Владики Кир Ізидора Борецького. Покійного похоронено на цвинтарі „Парк Лон" в Торонто.

Вічна пам'ять покійникові!

З вдячністю за все добро, що ми зазнали від покійника:

МИРОСЛАВ БОГДАН і МАРІЯ БІГУСИ
МАРІЯ-АННА ГОЛОД
СТЕПАН ГЕЛА
НАТАЛІЯ ЗАКИДАЛЬСЬКА
ОЛЬКА ЗЕЛЕНА
МАРІЯ РЕПЛЯНСЬКА
ОМЕЛЯН і ЛЕСЯ ТАРНАВСЬКІ
БОГДАН і ІВАННА ЯЦІВИ

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю 6-го грудня 1996 р. з волі Всевишнього відійшов від нас у вічність на 94-му році життя наш найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

ГНАТ СВИРИДОНОВИЧ КОРСУН

народжений в с. Санджарах на Полтавщині

ПОХОРОН відбувся в українській православній церкві св. Михаїла, Юніондел, Н.Й., а опісля тлінні останки покійного перевезено до С. Бавнд Бруку і поховано на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного, в понеділок 9-го грудня.

У глибокому смутку:

дружина	— АННА
доньки	— АНАСТАСІЯ з родиною
	— ОЛЕНА з родиною

та ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

Вічна йому пам'ять!

З болем повідомляємо приятелів, друзів і знайомих, що в суботу 14-го грудня 1996 р. після тяжкої недуги заснула навіки наша дорогенька
МАМА і БУНЯ

св.п.

ВАЛЕНТИНА ЯКИМЧУК

народжена 6-го лютого 1922 р. на Волині

ПАНАХИДУ в понеділок 16-го грудня відслужив о. протопресвітер Сергій Кіндзерявий-Пастухів.
ЧИН ПОХОРОНУ був відслужений в каплиці Трьох Святителів при семінарії св. Софії в С. Бавнд Бруку Архиєпископом Антонієм в сослуженні о. Юрія Сівки та о. диякона Андрія Кулика.
Покійна похована на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку Н. Дж.
ПАНАХИДА в дев'ятий день смерти буде відслужена в неділю 22-го грудня 1996р. в Свято-Троїцькій церкві при 359 Broome St., New York City відразу після Літургії.

В глибокому смутку:

дочки	— ДАРКА
	— МАРТА
зять	— СТЕФАН КОВАЛІВ
внучки	— ТАНЯ
	— АДРІЯНА

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 24-го Відділу

3 днем 1-го січня 1997 р. 24-ий Відділ злучиться з Відділом 161-им, якого секретарем є:

МИКОЛА ДЯКІВСЬКИЙ

Просимо членів 24-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 161-го Відділу на адресу:

Mr. Nicholas Diakiwsky
2065 Ridge Road Ext.
Ambridge, PA 15003
(908) 583-4537

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 73-го Відділу

3 днем 1-го січня 1997 р. 73-ій Відділ злучиться з Відділом 177-им, якого секретарем є:

ІВАН ЛАБА

Просимо членів 73-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 177-го Відділу на адресу:

Mr. John Laba
24 Cavalcade Blvd.
Warwick, RI 02889-1605
(401) 737-2915

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 81-го Відділу.

3 днем 1-го січня 1997 р. 81-ий Відділ злучиться з Відділом 55-им, якого секретарем є:

МАРІЯНА ЦІЗДИН

Просимо членів 81-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 55-го Відділу на адресу:

Ms. Marianna Cizdyn
5422 Wasena Avenue
Baltimore, MD 21225
(410) 789-0229

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 122-го Відділу

3 днем 1-го січня 1997 р. 122-ий Відділ злучиться з Відділом 238-им, якого секретарем є:

АННА РЕМІК

Просимо членів 122-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 238-го Відділу на адресу:

Mrs. Anne Remick
10 Sunnyside Ave.
Canton, MA 02021
(717) 344-4574

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 136-го Відділу.

3 днем 1-го січня 1997 р. 136-ий Відділ злучиться з Відділом 131-им, якого секретарем є:

ЛЕВ БОДНАР

Просимо членів 136-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 131-го Відділу на адресу:

Mr. Lew Bodnar
1120 S. Canfield Road
Park Ridge, IL 60068
(847) 825-4649

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 193-го Відділу

3 днем 1-го січня 1997 р. 193-ій Відділ злучиться з Відділом 123-ім, якого секретарем є:

СОФІЯ ГОЛИК

Просимо членів 193-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 123-го Відділу на адресу:

Mrs. Sophia Holyk
830 Madison Ave.
Scranton, PA 18510
(717) 344-4574

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 212-го Відділу

3 днем 1-го січня 1997 р. 212-ий Відділ злучиться з Відділом 130-им, якого секретарем є:

ЮРІЙ ЮРКІВ

Просимо членів 212-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 130-го Відділу на адресу:

Mr. George Yurkiw
30-15 36th Street
Astoria, NY 11103-4704
(718) 278-2217

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 280-го Відділу.

3 днем 1-го січня 1997 р. 280-ий Відділ злучиться з Відділом 123-ім, якого секретарем є:

СОФІЯ ГОЛИК

Просимо членів 280-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 123-го Відділу на адресу:

Mrs. Sophia Holyk
830 Madison Ave.
Scranton, PA 18510
(717) 344-4574

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 332-го Відділу.

3 днем 1-го січня 1997 р. 332-ий Відділ злучиться з Відділом 155-им, якого секретарем є:

ЯРОСЛАВ ЗАВІЙСЬКИЙ

Просимо членів 332-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 155-го Відділу на адресу:

Mr. Yaroslav Zavijsky
11 Bradley Road
Clark, NJ 07066-3203
(908) 827-8642

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 370-го Відділу.

3 днем 1-го січня 1997р. 370-ий Відділ злучиться з Відділом 414-им, якого секретарем є:

ІВАН ТЕЛЮК

Просимо членів 370-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 414-го Відділу на адресу:

Mr. John Teluk
105 McKenley Ave.
New Haven, CT 06515
(203) 387-6991

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 373-го Відділу.

3 днем 1-го січня 1997р. 373-ій Відділ злучиться з Відділом 453-ім, якого секретарем є:

НАТАЛКА ШУЯ

Просимо членів 373-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 453-го Відділу на адресу:

Mrs. Natalie Shuya
6646 Howard Ave.
Hammond, IN 46324
(219) 931-8752

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 459-го Відділу.

3 днем 1-го січня 1997р. 459-ий Відділ злучиться з Відділом 234-им, якого секретарем є:

ЄВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ

Просимо членів 459-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 234-го Відділу на адресу:

Mr. Eugene Oscislawski
25 Jason Ct.
Matawan, NJ 07747-3510
(908) 583-4537

День Подяки в Ню Йорку

Традиційне свято День Подяки, організоване Клюбом Сеньйорів при фінансовій допомозі Кредитівки „Самопоміч", відбулося 1-го грудня цього року в приміщенні Народного Дому в Ню Йорку. Майже 240 осіб засіло при гарно прибраних столах, щоб спільно зложити подяку Господеві за всі ласки, якими обдарував нас та наш народ. Тим разом наше свято звеличила група офіційних представників України, що прибула, щоб з нами віддати поклін Всевишньому.

Відкриваючи зустріч-імпрезу, голова Клюбу Сеньйорів Юрій Штогрин привітав присутніх, що так чисельно зібралися в залі. Між ними пароха церкви св. Юрія о. Патрикія Пащака, крилошанина о. Петра Огірка із Озон Парку та православного о. монаха Панкратія. Приємно було бачити гостей, офіційних представників України в особах амбасадора до ООН Анатолія Зленка з дружиною, генерального консула Віктора Крижанівського з дружиною та військового аташе при постійній місії України до ООН підполковника Юрія Сивоконя з дружиною.

В короткім слові голова Клюбу підкреслив правдиву повагу до Дня Подяки, яку виявляє американське суспільство вже від довгих років. Воно для них є справжнім родинним святом без комерційних забарвлень.

Крім приятельських зустрічей воно не забуває про бідних, голодних, хворих, бездомних. Церкви заповнені людьми. На прохання голови Штогрина однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять всіх тих, що відійшли у вічність.

Отець Патрикій Пащак провів молитву, а звертаючись до присутніх, підкреслив значення Дня Подяки для людини, за всі ті добродійства Всевишнього, передовсім на цьому терені, де людина може користати із свободи, яка є підставою її гідности. Після того виступали представники України. Перший забрав голос амбасадор Анатолій Зленко. Він зазначив значення свободи для нашого народу, який може свобідно розвиватися і успіхи того видні у 5-літньому ювілеї незалежности та 5-літньому всеукраїнському референдумі, якого річниця припадає якраз сьогодні. Військовий аташе пплк. Ю. Сивоконь звернув увагу на працю Уряду України у розбудові оборонних сил для охорони держави та народу. Крилошанин о. Огірко привітав присутніх та побажав їм Божих ласк. Іван Винник передав привіт від Головної Управи Т-ва „Самопоміч" організації, яку він очолює, а всім сеньйорам побажав доброго здоров'я та сил до дальшої праці. Голова дирекції кредитівки в Ню Йорку Мирослав Шміґель теплими словами привітав присутніх та склав подяку за довголітню підтримку в будові найбільшої фінансової організації у діяспорі. Містоголова Т-ва „Самопоміч", Відділ Н.Й. Надя Савчук у своєму привітанні висловила багато доцільних і одночасно заохочуючих слів, які можуть стати поштовхом до дальшої праці.

Цю частину свята Дня Подяки закінчив виступ соліста Романа Цимбала та подружжя Олі і Михайла Стащишин, які виконали ряд народних пісень і в той спосіб піднесли настрій присутніх, які віддячились їм рясними оплесками.

В другій частині Дня Подяки зібрані могли користати із смачних страв, приготованих Українським рестораном. Як у першій частині, вся увага зібраних була звернена на осіб, що виступали із привітами та мистецькою програмою, так в другій частині почалася жвава розмова на різні теми. Можна поставити питання, чи наша громада відчуває вагу Дня Подяки, як ставляться наші сусіди, тому берім приклад від них, допомагаючи і відвідуючи хворих та немічних у цей день. Збільшуймо зацікавлення і участь у божественних літургіях, а тоді День Подяки знайде правдиве духове поняття і належне місце у нашій громаді.

На кінець треба згадати, що голова Клюбу Ю. Штогрин вповні вив'язався із свого завдання в організації такої зустрічі. Вкінці він подякував всім за прибуття, Управі Народнього Дому за приміщення, а Українському ресторані за гарне прийняття.

Молитвою, яку провів о. монах Панкратій, закінчено зустріч.

О. Мотиль

❊ ПРАЦЯ ❊

❊ FUNERAL DIRECTORS ❊

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!